

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: اندرو کوریپکو*
ویراستاری و ارسال: علی مشرف
۰۶ اگست ۲۰۲۳

بحران نیجر: الجزایر در هماهنگی با روسیه آماده دخالت می شود.

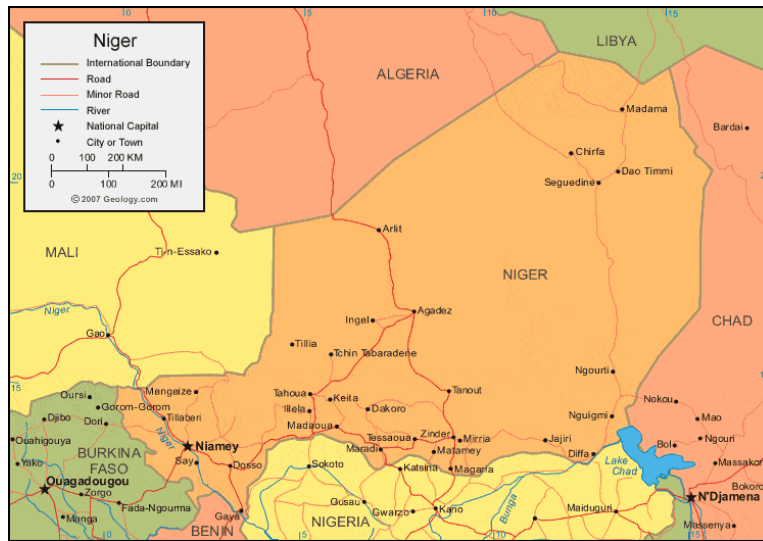
بحران نیجر: نقش ژنواستراتژی الجزایر در یک جنگ نیابتی احتمالی در آفریقا

غرب آفریقا در حال آماده شدن برای یک جنگ منطقه‌ای است، زیرا به دو بلوک کاملاً مشخص در مورد حمله به نیجر یا دفاع از آن در پی کودتای بالقوه میهن پرستانه هفته گذشته تقسیم شده است. تحلیل قبلی با جزئیات بیشتری پویایی‌های نظامی-استراتژیکی به سرعت در حال توسعه را توضیح می‌دهد. می‌توان آن را به گونه‌ای خلاصه کرد که به نظر می‌رسد پیش‌نیازهای میدان نبرد نیابتی بعدی در جنگ سرد جدید وجود دارد.

ناتو از تهاجم تحت رهبری نیجریه به جامعه اقتصادی غرب آفریقا (ECOWAS) برای بازگرداندن رهبر برکنار شده نیجریه حمایت می‌کند، در حالی که روسیه از بورکینافاسو و مالی حمایت می‌کند که عملاً فدرال هستند و به طور مشترک اعلام کردند که هرگونه حمله به این کشور همسایه از سوی هر دو به عنوان اعلام جنگ علیه خود تلقی خواهد شد. هر دو کشور به صورت سه جانبه با گینه همکاری می‌کنند، کشوری که همچنین تحت حاکمیت نظامی است و در حال حاضر از دولت نظامی نیجر با وزن سیاسی خود حمایت می‌کند، در حالی که هنوز مشخص نیست که آیا از نیجر نیز دفاع خواهد کرد یا خیر.

رئیس‌جمهور موقت قدرت نظامی منطقه‌ای چاد قبلاً به نیامی پایتخت نیجر سفر کرده بود تا در مورد مصالحه‌ای که می‌تواند از جنگ جلوگیری کند، مذاکره کند. با این حال، به نظر می‌رسد که این امر ناموفق بوده است. کشور او هنوز خود را متعهد به حمایت از هیچ یک از طرفین در این درگیری احتمالی نکرده است. این امر چاد را در نقش «پادشاه

ساز» قرار می دهد، زیرا تصمیم آن در مورد این که آیا و چه زمانی مداخله کند می تواند به طور قابل توجهی بر نتیجه یک درگیری تأثیر بگذارد.

در ببحوه این تحولات سریع در روسیه، خبرگزاری بین المللی تاس روز سه شنبه تأیید کرد که رئیس ستاد ارتش الجزایر یک روز قبل برای دیدار با وزیر دفاع روسیه وارد مسکو شده است. تاس اضافه کرد که رئیس جمهور الجزایر در ماه جون برای شرکت در مجمع بین المللی اقتصادی (SPIEF) از سن پترزبورگ بازدید کرد و در آنجا با پوتین رئیس جمهور روسیه نیز دیدار کرد تا در مورد مشارکت استراتژیک تقویت شده توافق کنند. برای تکمیل. از سوی دیگر، نخست وزیر الجزایر هفته گذشته برای دومین اجلاس روسیه و آفریقا از این کشور دیدن کرد.

شایان ذکر است که روسیه برای چندین دهه شریک اصلی نظامی الجزایر بوده است و این روابط پایدار باقی مانده است، اگرچه مسکو تا چند سال پیش بیشتر آفریقا را نادیده می گرفت. مؤسسه تحقیقات صلح بین المللی ستکهلم (SIPRI) در گزارش بهاری خود با عنوان «روند در انتقال تسلیحات بین المللی» تأیید کرد که ۷۳ درصد از واردات نظامی الجزایر از سال ۲۰۱۸ تا ۲۰۲۲ از روسیه بوده است که نشان دهنده ثبات پایدار ارتش دو کشور است. بر این اساس، الجزایر دارای یکی از بزرگترین، مجهزترین و مدرن ترین نیروهای نظامی در سراسر آفریقا است و به همین دلیل بدرستی یکی از قدرتمندترین کشورهای این قاره محسوب می شود. به همین دلیل، سفر اخیر رئیس ستاد ارتش وی به روسیه یک موضوع جانبی در شرایط منطقه ئی کنونی نیست، زیرا نشان می دهد که الجزایر قصد دارد با روسیه بر سر یک درگیری بزرگتر در آینده که پس از انقضای اولتیماتوم اکواس هماهنگ خواهد شد، اولتیماتوم خواستار بازگرداندن رئیس دولت برکنار شده نیجر به سمت خود است.

الجزایر و روسیه هر دو کودتای نیامی را در پایان هفته گذشته محکوم کردند و این اظهارات را حتی قبل از اولتیماتوم اکواس منتشر کردند که بلافاصله از سوی فرانسه و ایالات متحده حمایت شد. به طور خاص، بیانیه مشترک بورکینافاسو و مالی هشدار داد که اگر نیجر مورد حمله قرار گیرد، خطر تکرار سناریو در لیبیا وجود خواهد داشت که کل منطقه را بی ثبات می کند و در نتیجه تهدید تروریستی را برای همه تشدید می کند.

این یک ارزیابی دقیق است که همکاری روسیه و الجزایر را برای جلوگیری از این بدترین سناریو و هماهنگ کردن واکنش خود در صورت اجتنابناپذیر شدن این درگیری توجیه می کند. این همچنین توضیح می دهد که چرا بلافاصله

پس از نخست وزیر الجزایر، رئیس ستاد کل نیروهای مسلح تصمیم به سفر به روسیه گرفت. دلیل سفر او به وضوح بحث در مورد حمله برنامه ریزی شده و مورد حمایت ناتو به نیجریه بود. اتفاقاً نیجر با الجزایر هم مرز است. می توان فرض کرد که الجزایر به دلیل جغرافیا و قدرت نظامی خود، نقش مهمی در جنگ غرب افریقا ایفا خواهد کرد. حداقل، الجزایر می تواند هواپیماهای جنگی فرانسه را از پرواز بر فراز حریم هوایی خود رد کند، بنابراین این خطر را به پاریس تحمیل می کند که هواپیماهایش در صورت نقض این ممنوعیت یا جست و جوی مسیر دیگری به نیجر از طریق لیبیا یا جاهای دیگر، ممکن است مورد حمله قرار گیرند. نکته این است که الجزایر می تواند تدارکات نظامی فرانسه را در چنین درگیری به طور قابل توجهی پیچیده کند.

علاوه بر این، این کشور افریقای شمالی می تواند به روسیه اجازه عبور از حریم هوایی خود را بدهد تا به طور قابل اعتماد فدراسیون بورکینافاسو و مالی را با سلاح، غذا و سایر کالاهای حیاتی تأمین کند. البته مشروط بر این که این امر را ناتو با دسیسه های خطرناک و مخاطره آمیز بر فراز بحیره مدیترانه مختل نکند.

به نوعی، این می تواند با مداخله اتحاد جماهیر شوروی سابق در حمایت از اتیوپی در طول جنگ اوگاندا که توسط سومالی مورد تهاجم قرار گرفت، مقایسه شود، اگرچه البته تفاوت های کلیدی در واقعیت وجود دارد.

الجزایر همچنین می تواند نقش مستقیمی داشته باشد، اگرچه نمی توان این موضوع را بدیهی دانست که رهبران آن از این بابت بی خیال باشند، زیرا نگرانند هرگونه دخالت مهم الجزایر در نیجر یا داخل نیجر به دشمن دیرینه یعنی مراکش کمک کند یا مورد بهره برداری مراکش قرار گیرد. با این حال، اگر الجزایر تصمیم بگیرد نیروهای مسلح خود - از جمله سیستم های دفاع هوایی - را به نیجر نزدیکتر کند، به طور بالقوه می تواند فرانسه و نیجریه را دچار بازدارندگی کند. اگر این دو به حمله به نیجر ادامه دهند، الجزایر می تواند برای حمایت از آن مداخله کند.

بیانیه مشترک بورکینافاسو و مالی که در مورد تکرار سناریوی لیبیا هشدار داد، باعث نگرانی جدی در الجزایر شد، زیرا این کشور مجبور به مبارزه با تروریسم در طول به اصطلاح "دهه سیاه" از ۱۹۹۱ تا ۲۰۰۲ بود، بدون ذکر دوره اخیر از زمان جنگ ناتو علیه لیبیا، هرچند به میزان کمتر. بنابراین، این امر در خدمت منافع ملی عینی الجزایر خواهد بود تا حداقل تدارکات نظامی فرانسه را پیچیده کند، حتی اگر در نهایت تصمیم بگیرد که به طور مستقیم در درگیری دخالت نکند، همانطور که بورکینافاسو و مالی تصمیم خواهند گرفت.

علاوه بر این، بسیاری ممکن است ندانند که الجزایر به رغم تغییرات بنیادین در نظم جهانی از زمان استقلال، همواره از یک ایدئولوژی انقلابی برای دهه ها حمایت کرده است. این توضیح می دهد که چرا این کشور علی رغم دهه سخت پس از انحلال اتحاد جماهیر شوروی، روابط خود را با روسیه حفظ کرد و در دهه گذشته روابط خود را با سوریه قطع نکرد، حتی اگر بقیه اتحادیه عرب این کار را انجام داد. بنابراین، رهبری الجزایر نیز علاقه ایدئولوژیک در دشوارتر کردن تهاجم امپریالیستی به نیجر دارد.

به طور خلاصه، این منافع امنیتی و ایدئولوژیک دلیل حضور رئیس ستاد کل الجزایر در حال حاضر در مسکو است. کشور او می خواست با شریک ستراتیژیک خود روسیه در مورد این بحران منطقه ئی هماهنگ شود تا برای بحران منطقه ئی و همچنین جنگ بزرگتری که بزودی می تواند شروع شود، آماده شود. در حالی که نقش الجزایر به اندازه نیجریه در حمله اکواس تحت حمایت ناتو به نیجر یا مانند چاد به عنوان یک پادشاه احتمالی مهم نیست، نقش الجزایر هنوز هم بسیار مهم است و نباید نادیده گرفته شود یا کم اهمیت باشد.

ترجمه از منابع انگلیسی

*- اندرو کوریبکو یک دانشمند علوم سیاسی امریکائی مستقر در مسکو است که در ستراتیژی ایالات متحده در افریقا و اوراسیا، و همچنین ابتکار کمر بند و جاده چین، اقدام متعادل کننده ژئوپلیتیک روسیه، و جنگ ترکیبی تخصص دارد.